

[Knud Thomsen.]

des for udvalget, der dog jo består af de sagkyndige.

Nu har vi jo alle i tinget den største respekt for den nordiske retsenhed, men jeg er vidende om, at der er en del uro i erhvervslevet i anledning af de ændringer, der efter afslutningen af betækningsarbejdet er fremkommet ved det departementale nordiske samarbejde, og jeg vil meget gerne have, at vi i udvalget nøje afvejer respekten for den nordiske retsenhed på den ene side og de ændringer, dette har medført i hidtil bestående dansk retstilstand, på den anden side. Jeg tør vel næsten ikke sige, men vil dog altså alligevel antyde, at nordisk retsenhed meget ofte opnås ved, at Danmark må fravige sin sædvane og sit synspunkt. Nu er det sagt, og jeg vil altså gerne have, at vi i udvalget ser en lille smule på den side af sagen. Jeg går ud fra, at de erhverv, der måtte have indvendinger, vil indfinde sig i udvalget eller skrive til os, og jeg går ud fra, at når vi så har fået ministerens redegørelse, kan vi få et fornuftigt samråd med ministeren om eventuelle divergenser på dette område.

Jens Peter Jensen: Forslaget til lov om ændring af søloven og loven om gennemførelse af konnossementskonventionen af 1924, som her foreligger til første behandling, tør jeg vel nok sige er meget velegnet til en grundig udvalgsbehandling. Udvalgsarbejdets forløb må så afgøre, hvilken stilling vi endeligt vil tage.

Jeg tror, at den højtærede handelsminister vil give mig medhold i, at for os landkrabber er det en særdeles indviklet og speciel lovgivning, vi her skal arbejde med, og selv for den højtærede handelsminister, der er jurist af fag, tror jeg der vil være mange regler og udtryk, som næppe er trængt helt ind — for sådan at sige det i almindelighed. Jeg drager denne slutning, fordi jeg lægger mærke til, at ministeren i sin fremsættelse er gået temmelig let hen over, at der er ret væsentlige forskelle på lovforslaget og det udkast til lov, som foreligger i den 4. betænkning afgivet af udvalget til sølovens revision. De tre forudgående betænkninger og de deraf følgende lovgivningsinitiativer har jo ikke rummet nær samme grad af forskel, som der

her er mellem ministerens forslag og udvalgets udkast.

Jeg påskønner naturligvis, at handelsministeren i vid udstrækning medvirker til en samordning af nordisk lovgivning, men hvad det foreliggende lovforslag angår, synes ministeren efter min opfattelse at gå videre, end det er hensigtsmæssigt for danske interesser, og det må give anledning til nærmere overvejelser. Jeg tror ligesom den ærede konservative ordfører, at her har der nok været lidt rigeligere initiativ fra den departementale side end fra det praktiske livs side, og det er nok det, vi skal overveje.

Til forståelse af de bemærkninger, jeg her har gjort, er det nok nødvendigt, at jeg med formandens tilladelse nævner visse enkeltheder — det skal nok blive meget få.

Udvalget siger i sit forslag til en ændret formulering af sølovens § 76: „Bortfragteren skal med tilbørlig omhu sørge for, at skibet er sødygtigt“. I ministerens forslag udelader man ordene „med tilbørlig omhu“, og det gør selvfølgelig, at når man sidder og læser det igennem, så spørger man sig selv: er der tale om en realitetsforandring? Hvad er det, der ligger bagved? Jeg forlanger ikke, at ministeren skal svare på det her i dag, det må vi nok hellere se lidt nærmere på.

Jeg kunne også spørge: hvorfor taler den af ministeren foreslåede § 97, stk. 2, om stykgodsbefordring, mens lovudkastet regner med befragtning i al almindelighed og regner med, at de samme problemer kan opstå, hvis der er tale om befragtning af hele laster? Jeg tror nemlig ikke, ministeren har helt ret i det, som jeg synes fremgår af bemærkningerne, at konnossementskonventionens regler i det væsentlige vedrører stykgodsbefordring. Der er jo også erfaringer for, at det kan omfatte hele lasten, og der er erfaringer for det, når konnossementet omsættes. Dette er meget almindeligt forekommende, idet det jo er et omsætningsdokument.

Også i den af ministeren foreslåede § 118 er der en væsentlig afvigelse fra udvalgets udkast, idet hele forsinkelsesansvaret er omfattet af de ufravigelige bestemmelser i ministerens forslag. Udvalgets udkast er et kompromis, det er et produkt af indgående forhandlinger mellem parterne, som mente, man var nået frem til en rimelig og